Çizgi Roman 2 - Okul Gezisi

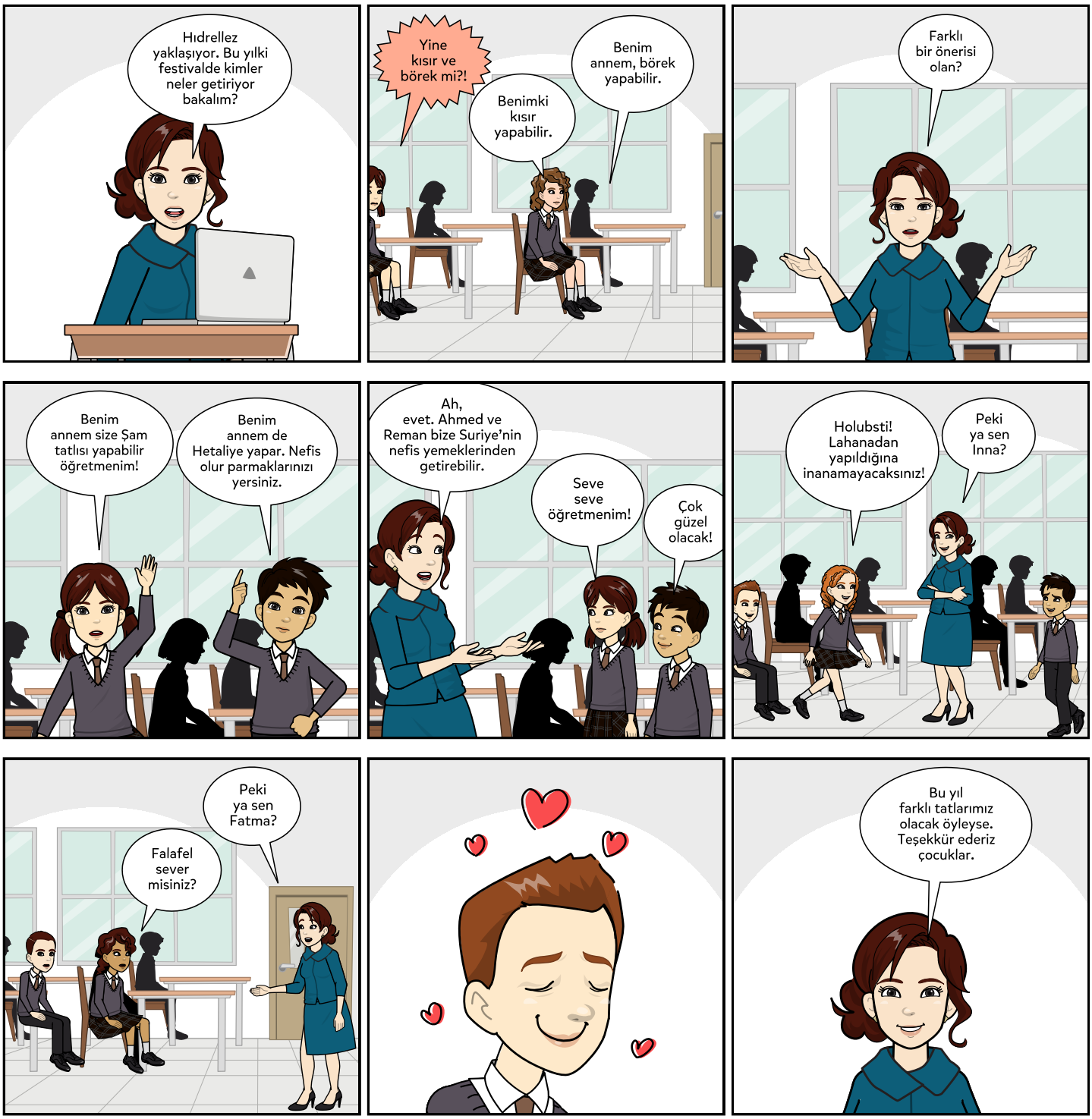

İlk defa farklı olduğum için suçlu değil, mutlu hissediyorum.
Sınıfta gülüşmeler devam ederken Fatma derin bir üzüntü içinde geçmişi düşünüyordu...
Halep'teki evinde yediği son yemek falafeldi. O gece...
Yıl: Nisan 2018, Yer: Halep
Anne korkuyorum. Her yer çok karanlık. Üzerimize bombalar yağıyor.
Ne elektriğimiz ne de içecek suyumuz var. Artık burada kalamayız.
BOOM!
Fatma, annesi ve iki ağabeyi ile Halep'ten ayrılmak için yola koyulur. Göç yolu onlar için türlü zorluklarla doludur.
Günlerdir yürüyoruz. Çok açım. Ayrıldığımızdan beri bir lokma yemedim.
Çakmağın gazı bitti. Artık ateşimiz olmayacak.
Güçlü olun çocuklar. Türkiye'ye çok az kaldı.
Istanbul, Mayıs 2018
Alışmak ya da dili öğrenmek kolay değildi.
Peki bu 'çöp şiş' ne demek? Şişe çöp mü koyuyorlar acaba? Acaba Türkler hep şiş üzerinde yemek mi yiyor?
ÇÖP şiş , şiş ÇÖP ..
çöp şiş, şiş çöp???
Şiş! Şişte pişen et! Çöp değil yani, hahaha!

Türkçeyi öğrenirken epey zorlandım. Çoğu zaman kendimi gülünç duruma düşürdüm ama bu da işin en eğlenceli kısmıydı.
GEL VATANDAŞ! MEYVENİN SEBZENİN EN TAZESİİİ!!!!
Ayyy, neydi ya?! Hay Allah! Neydi adı?
Esmer kız? Ne aradın? Ne değişik kıyafetin var senin.
Yeşil şeyden istiyorum
Yeşil şey? Salatalık, biber, kabak mı yoksa?
Hah evet kabak! Benim Türkçe biraz kötü.
Konuşması da değişik.
Fatma göç sürecinde yaşadıklarını düşünürken tenefüs ziliyle gözlerini açtı.
Falafel sever misiniz?
Peki ya sen Fatma?
Ben de göç ettim, tıpkı buradaki birçok insan gibi. Biz kaçmak zorunda kaldık. Dil bilmiyordum, kimseyi tanımıyordum. Ama bu zorluklar beni daha güçlü yaptı.
Ve sanırım şunu söyleyebilirim: Türkçe öğrenmek, 10 saat yürümekten daha zor olabilir!
Zil çaldı! Haydi bahçeye gidelim.
Peki en zoru neydi?
Her şeyi geride bırakmak... Bir de... Farklı olmak...

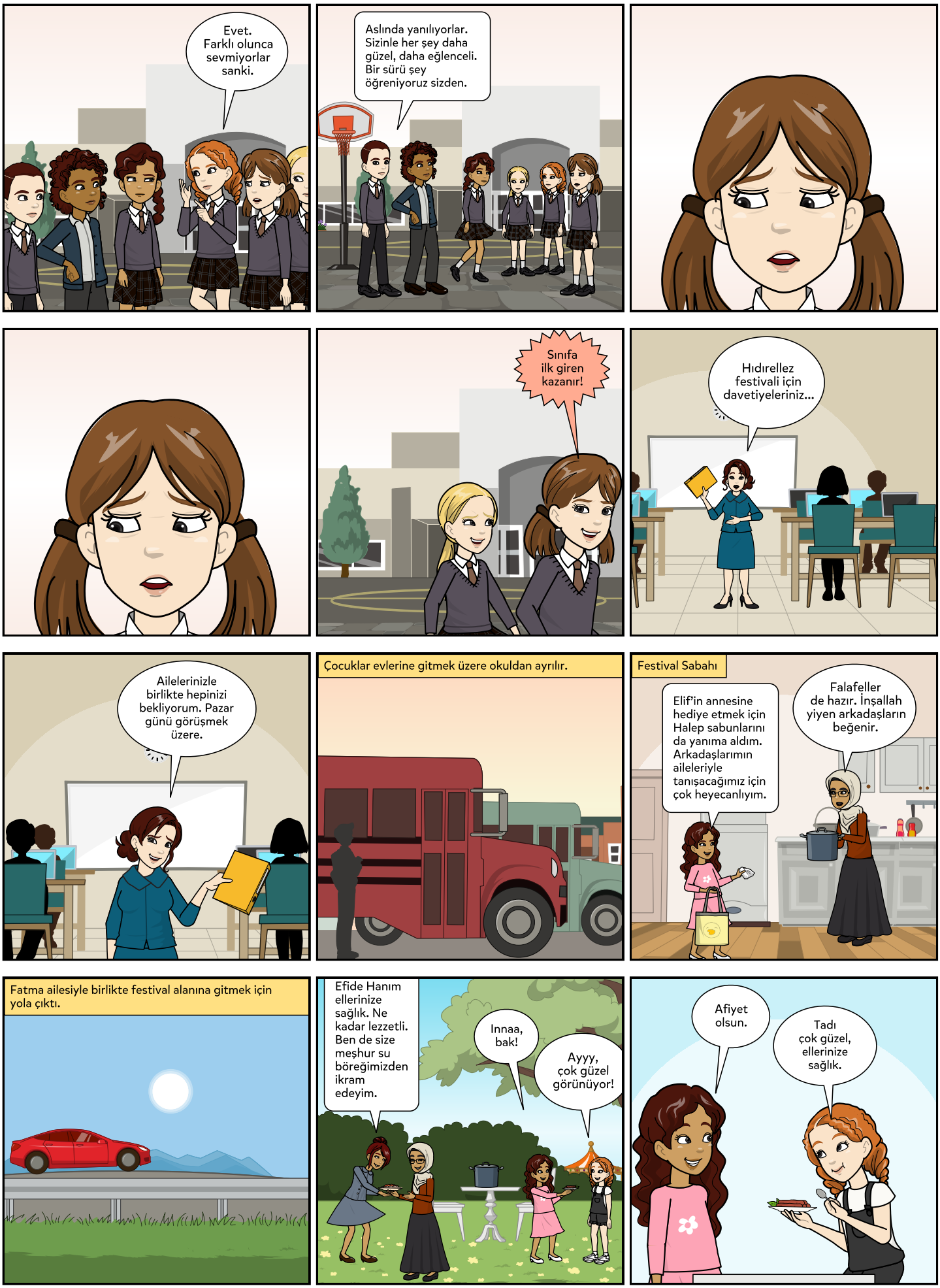
Evet. Farklı olunca sevmiyorlar sanki.
Aslında yanılıyorlar. Sizinle her şey daha güzel, daha eğlenceli. Bir sürü şey öğreniyoruz sizden.
Sınıfa ilk giren kazanır!
Hıdırellez festivali için davetiyeleriniz...
Ailelerinizle birlikte hepinizi bekliyorum. Pazar günü görüşmek üzere.
Çocuklar evlerine gitmek üzere okuldan ayrılır.
Festival Sabahı
Elif'in annesine hediye etmek için Halep sabunlarını da yanıma aldım. Arkadaşlarımın aileleriyle tanışacağımız için çok heyecanlıyım.
Falafeller de hazır. İnşallah yiyen arkadaşların beğenir.
Fatma ailesiyle birlikte festival alanına gitmek için yola çıktı.
Efide Hanım ellerinize sağlık. Ne kadar lezzetli. Ben de size meşhur su böreğimizden ikram edeyim.
Innaa, bak!
Ayyy, çok güzel görünüyor!
Afiyet olsun.
Tadı çok güzel, ellerinize sağlık.

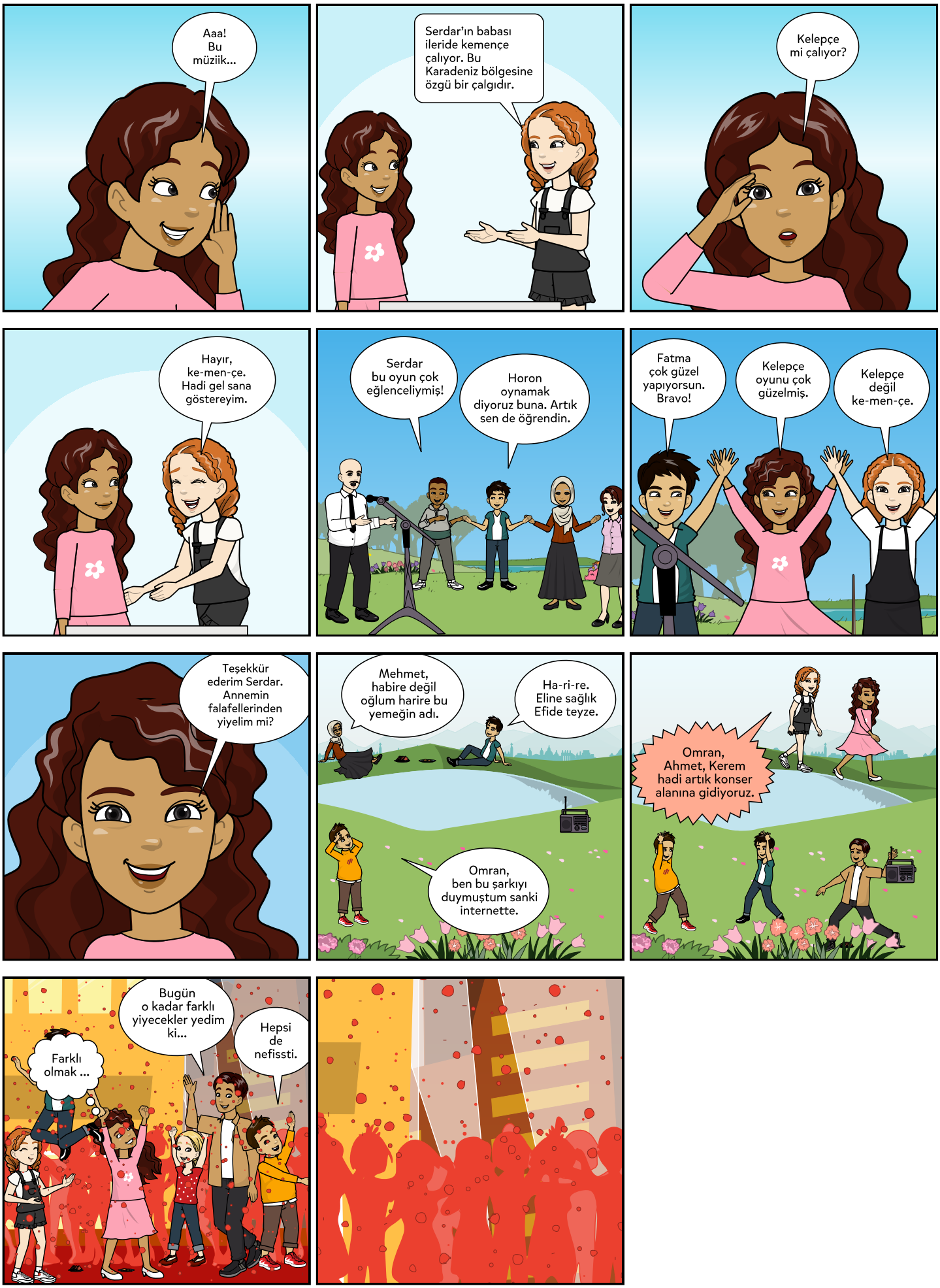
Aaa! Bu müziik...
Serdar'ın babası ileride kemençe çalıyor. Bu Karadeniz bölgesine özgü bir çalgıdır.
Kelepçe mi çalıyor?
Hayır, ke-men-çe. Hadi gel sana göstereyim.
Serdar bu oyun çok eğlenceliymiş!
Horon oynamak diyoruz buna. Artık sen de öğrendin.
Fatma çok güzel yapıyorsun. Bravo!
Kelepçe oyunu çok güzelmiş.
Kelepçe değil ke-men-çe.
Teşekkür ederim Serdar. Annemin falafellerinden yiyelim mi?
Mehmet, habire değil oğlum harire bu yemeğin adı.
Ha-ri-re. Eline sağlık Efide teyze.
Omran, ben bu şarkıyı duymuştum sanki internette.
Omran, Ahmet, Kerem hadi artık konser alanına gidiyoruz.
Bugün o kadar farklı yiyecekler yedim ki...
Hepsi de nefissti.
Farklı olmak ...